

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1467

гр. Пловдив, 29.11.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, X СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и девети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Пламен П. Чакалов

Членове: Бранимир В. Василев
Дафина Н. Арабаджиева

като разгледа докладваното от Бранимир В. Василев Въззивно частно гражданско дело № 20215300503055 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.274 и сл. от ГПК.

Предмет на обжалване в казуса е възражение по чл.423 от ГПК срещу заповед за изпълнение на РС Пловдив по гр.д. № 12225/2021г. Обжалвания съдебен акт не е наличен по делото, няма и никакви писмени документи по съдебното дело изпратено от РС Пловдив.

Според настоящият съдебен състав крайният акт на съда, с който се приключва делото следва да бъде освен това и подписан с мастилен подпис от издалия го съдия. Вярно е че, както чл.360а от ЗСВ, така и чл.102а ал.1 от ГПК изискват всички актове на съда да се издават в електронна форма. Същевременно обаче ГПК е запазил и изискването крайните актове на съда /било то решения или определения/, да се създават и в още една форма – писмена /чл.235 ал.4 от ГПК/, като този писмен акт се изисква да се подпише материално от всички съдии взели участие в постановяването му /чл.236 ал.3 от ГПК/. Доколкото чл.102а ал.1 от ГПК е обща правна норма касаеща всички актове и процесуални действия на съда, а нормите на чл.235 ал.4 от ГПК и чл.236 ал.3 от ГПК са специални правни норми и касаят само крайния акт на съда, то специалните правни норми следва да се приеме, че дерогират общата правна норма и от достатъчност само на електронната форма за акта изискват и писмена такава със саморъчен мастилен подпис на съдията. В ГПК

изискването за само електронна форма на крайния съдебен акт не е така ясно изразено както в НПК с промяната в чл.310 от този кодекс, с която се изисква присъдата да се изготвя в ЕИСС и да се подписва с квалифициран електронен подпис. Това изискване за писмена форма на окончателния съдебен акт, косвено се потвърждава и от изискването чл.406 ал.3 от ГПК за правенето на надлежна бележка върху акта, въз основа на който се издава изпълнителен лист. За издаване на изпълнителен лист се изисква писмена форма /чл.408 ал.1 от ГПК/.

Писмена форма се изисква по силата на чл.412 т.12 от ГПК и за заповедите за изпълнение по чл.410 и чл.417 от ГПК. Кое то също се потвърждава от изискването на чл.418 ал.2 от ГПК /норма идентична с тази на чл.406 ал.3 от ГПК/.

Освен това възражението по чл.423 от ГПК изисква същото да се подаде в едномесечен срок от узнаване на заповедта за изпълнение. Същото е условие за допустимост на подаденото възражение пред ОС Пловдив. Ето защо РС Пловдив в изпълнение на чл.262 от ГПК, при липса на подобни доказателства приложени към жалбата следва да я остави без движение и даде указания на страната за тяхното представяне в срока по горния текст на ГПК и да изпълни задълженията си по тази правна норма.

Ето защо настоящото дело следва да се прекрати и да се върне на съдията докладчик от РС Пловдив за подписване на крайния съдебен акт на съда с мастилен подпис от постановилия го съдия и добавяне към делото, на преписи от другите процесуални актове на съда, както и за преценка на допустимостта на подадената жалба.

Мотивиран така съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по гр.д. №3055/2021г. по описа на Пловдивски окръжен съд.

ВРЪЩА делото на **съдията-докладчик от Пловдивски районен съд** за подписване на заповедта за изпълнение и обективизирането ѝ в писмена форма, за добавяне към делото, на преписи от другите процесуални актове на съда, както и за проверка на допустимостта на жалбата по реда на чл.423 от ГПК и

изпълнение на процедурата по чл.262 от ГПК.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____